

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ἐν ταῖς ἐτησίαις δημοσίαις ἐξετάσεσι τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι Ἑλλ. Παρθεναγωγείου ὑπὸ τῆς Διευθυντρίας αὐτοῦ κ. Ζωῆς Μαλισσόβα.

Σεβασμιώτατε Ἱεράρχα,
Φιλόμουσος ὁμήγυρις,

Βαθύτατα συναισθανομένη τὴν εὐθύνην τῆς διευθύνσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου τεμένους τῶν Μουσῶν, ἐν ᾧ σκηνοῦται ὅ,τι πολύτιμον καὶ προσφιλές, οὐ μόνον ἐν τῷ παρόντι ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μέλλον, μιᾷ ἐκάστη οἰκογενεῖα καὶ γενικῶς τῇ φίλῃ πατρίδι, καθ' ὅσον ἐκ τοῦ φυτωρίου τούτου θέλουσιν ἀναθάλλει τὰ εὐανθῆ καὶ καλλίκορμα δένδρα τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, προσέρχομαι λίαν συγκεκινημένη ὅπως ὡς ἐν οἰκιακῷ κύκλῳ ἐκθέσω ἐν συντόμῳ ἀλλ' ἀκριβῶς καὶ ὑκρινῶς τὰ κατὰ

τὸ λῆγον ἤδη σχολικὸν ἔτος καὶ σκιαγραφῆσω πιστῶς τὴν εἰκόνα τοῦ ἡμετέρου Παρθεναγωγείου.

Ἀλλὰ πρὸ τούτων κρίνω οὐκ ἀπὸ σκοποῦ νὰ εἰπω ὀλίγα τινὰ ἀνάλογα τῆς ἡμέρας, ἥτις συνεκάλεσεν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ αὐτό. Κύριοι, εἰάν τις ἀναδράμῃ τοὺς πλήρεις σκότους καὶ ἀμαθείας ἐκείνους χρόνους, καθ' οὓς ἡ τοῦ γυναικείου φύλου ἐκπαίδευσις οὐ μόνον ἀπηγορεύετο, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔγκλημα ἐθεωρεῖτο, καὶ ἀναλογισθῇ τὴν ἐντεῦθεν εἰς τὴν τῆς ἀνθρωπότητος πρόοδον μεγίστην βλάβην, ἀναμφιβόλως θέλει καιρῶς λυπηθῇ καὶ οἰκτεῖρει τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἷνινες παραγνωρίζοντες τὸ ἑαυτῶν συμφέρον, εἶχον παραγκωνίσει τὴν γυναικα εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, θεωροῦντες ταύτην ὡς εἰς ἥττον γένος ἀνήκουστος ἀφότου ὅμως ἡ θεία τοῦ Εὐαγγ-

γελίου θρησκεία καὶ ὁ πολιτισμὸς συνειδότες τὴν ἀδικίαν ταύτην καὶ τὴν γυναικα ἐν ἴσῃ τῷ ἀνδρὶ θέσαντες μίρα, συνεφώνησαν ἀπὸ κοινῆς ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτὴν τῆς ιδιοτροπίας τῶν ἀρχαίων καὶ τοῦ ζυγοῦ, εἰς ὃν ἡ ἀμάθεια καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς τὴν εἶχον ὑποτάξει, καὶ νὰ διαγράψωσι τὴν βάρβαρον συνήθειαν τοῦ ν' ἀποκλείηται αὕτη τοῦ κύκλου τῶν γραμμάτων καὶ νὰ εἶναι ἐστερημένη τοῦ ἱεροῦ τῆς παιδείας φωτός, ἀφ' ὅτου τὰ δύο ταῦτα τῶν κοινωνιῶν στοιχεῖα συνησπίσθησαν οὕτω, βλέπομεν εἰς τὸν τέως ζοφερὸν ὀρίζοντα ἀναλάμπουσιν νέαν ὅλως διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐποχὴν, αἴσιον ὑπισχνουμένην καὶ προσδευτικὸν τὸ μέλλον, καὶ ὁρμὴν προοιωνιζομένην τὴν τε τῶν διανοητικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων μόρφωσιν καὶ τῶν ἐπιστημῶν τὴν καλλιέργειαν. Καὶ ὄντως αὗται ἔκτοτε καὶ μόνον χρονολογοῦσι τὰς ἐκπληκτικὰς αὐτῶν προσόδους, ἐξ ὅτου δηλονότι ὁ ἀνὴρ συναισθανόμενος τὴν ἑαυτοῦ ἀδυναμίαν, ἤρξατο πρὸς ἐπαύξεισιν τῶν γνώσεων αὐτοῦ νὰ προσλάβῃ συνεργάτην καὶ τὴν σύνηγορόν του. Ἡθέλησεν, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἐκεῖνος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους, οὓς εἶχε μέχρι τότε παραγνωρίσει καὶ ἐνταυτῷ παρανοήσει τὸν προῶρισμὸν τῆς γυναικός. Καὶ ἀληθῶς ὁ χρόνος ἀπέδειξεν ὅτι οὕτως ἔπρεπε νὰ γείνη· διότι πῶς δύναται τις νὰ μὴ θεωρήσῃ προφα-

νὴ κατὰ τοῦ δικαίου καὶ τῶν γραμμάτων ὕβριν, ἐὰν ἀπεπειράτο ν' ἀποξενώσῃ τούτων ὁλοκληροῦς ὁμάδας ἐπὶ ἐκτάκτῳ εὐρυίᾳ διαπρεφῶν γυναικῶν. Τίς δὲ δὲν δύναται νὰ μὴ ἀναπτρωθῇ εἰς κόσμον ἀνώτερον τοῦ παρόντος ἀνακαλῶν εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον τῆς Σαπροῦς καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ ὁμοίου ταύτῃ θιάσου, οὗ τὰ προϊόντα τῆς μεγαλοφυΐας ἐκπλήττουσι σήμερον καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινούς; Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ πολιτεία αὐτὴ ἀπαλλάσσεται τοῦ χρέους τούτου, ἀφοῦ γνωστὸν ὅτι πλείστων περιφανῶν ἀνδρῶν ἡ προαγωγή ἀποδίδεται εἰς τὴν πρώτην ἀντροπὴν τῆς μητρὸς καὶ τροφοῦ; μήπως ἤθελε ποτε κατορθώσῃ αὕτη ν' ἀποκτήσῃ χρηστοὺς καὶ τιμίους πολίτας, ἐὰν μὴ ἐλάμβανεν αὐτοὺς κατηρτισμένους παρὰ τῶν μητέρων, παρ' ὧν μάλιστα λαμβάνουσι τὰ τέκνα τὰς πρώτας εἴτε καλὰς εἴτε κακὰς ἐντυπώσεις καὶ ἔξεις; Ἀναντιρρήτως οὐδέποτε. Ὅθεν ὁρος ἀπαραίτητος τῆς τῶν κοινωνιῶν προαγωγῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον προϋποτίθεται ἡ ὑπαρξὶς μητέρων πεπαιδευμένων καὶ καλῶς μεμορφωμένων· καὶ δὴ κατ' ἀνάγκην ἡ παρὰ τῷ γυναικείῳ φύλῳ ἐξάπλωσις τῆς παιδείας ἔχει τὴν αὐτὴν σπουδαιότητα καὶ παρὰ τῷ ἄρρενι.

Γνωρίζετε βεβαίως, Κύριοι, ὅτι οἱ ἀνθρώποι κατέχει ἡ καρδία ἐπὶ τοῦ ἀτόμου καὶ οἱ ἐπιδραστὶν αὕτη ἐξασκεῖ ἐπὶ τούτου, τὴν αὐτὴν θέσιν κα-

τέχει καὶ ἡ γυνὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ τὸ γυναικεῖον φύλον ἐπὶ τοῦ ἔθνους. Ὡστε ὅταν τις περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ γυναικείου φύλου φροντίζῃ καὶ περὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ μεριμνᾷ, τότε μεριμνᾷ καὶ φροντίζει περὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀληθοῦς προσόδου τοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ὁ ἀληθοῦς πολιτισμὸς ἀποκτᾶται μᾶλλον διὰ τῆς μορφώσεως τῆς καρδίας, τῆς ἔδρας ταύτης τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων, ἐξ ἧς ἀπορρέει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία, ἢ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς διανοίας. Διότι ἡ πεπαιδευμένη γυνὴ καὶ ὅλην τὴν σοφίαν ἐν τῷ ἑαυτῇ φέρῃ, δὲν δύναται διὰ τῆς παιδείας καὶ μόνον νὰ εἶναι, νὰ θεωρῇται καὶ ἀληθῶς πεπολιτισμένη, ἂν μὴ συνάμα ἔχῃ καὶ τὴν καρδίαν μεμορφωμένην, ἂν μὴ διατελῇ δηλονότι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀγαθότητος, τῆς φιλάνθρωπίας καὶ τῆς μετριοπροσύνης. Ἄς ἐπιμελῶνται λοιπὸν οἱ γονεῖς μετὰ μεγάλῃς ἐπιμελείας τὴν ἠθικὴν ἀνατροφὴν τῶν θυγατέρων των. Λαλοῦσα δὲ περὶ ἀνατροφῆς δὲν ἐννοῶ τὰ ξηρὰ καὶ τυπικὰ γράμματα, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὴν ἀνατροφὴν ἐκείνην, ἥτις διαπλάττει τὴν καρδίαν. Λέγω ἀνατροφὴν καὶ οὐχὶ ἐκπαίδευσιν, δύο λέξεις, τὰς ὁποίας συγχέομεν πάντοτε καὶ αἱ ὁποῖαι κεχωρισμέναι καταντοῦν ἢ μέγας κίνδυνος, οἷον μάθησις ἄνευ

ὁ ἀνατροφὴ ἄνευ μαθήσεως. Ἡ μάθησις χωριζομένη τῆς ἠθικῆς καθίσταται πολλάκις τὸν ἄνθρωπον δεξιώτερον πρὸς τὴν κακίαν. Ὁ τυχὼν ἐλευθέρας καὶ ὑγιοῦς ἀνατροφῆς λαμβάνει ὡς γνώμονα εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, ζῇ ἐναρέτως, δὲν βλάπτει οὐδὲ κακολογεῖ οὐδένα, εἶναι μετρίφρων καὶ γνωρίζει νὰ κυβερνᾷ τὸν ἑαυτὸν του εἰς τὰς καλὰς καθὼς καὶ εἰς τὰς κακὰς περιστάσεις τοῦ βίου του. Ἀρχίζομεν νὰ διδασκώμεθα ἅμα γεννηθέντες, ἡ ἀνατροφὴ ἡμῶν ἀρχίζει μεθ' ἡμῶν, ὁ πρῶτος δὲ ἡμῶν διδάσκαλος εἶναι ἡ μήτηρ. Ἡ ἀνατροφὴ λοιπὸν τῶν τέκνων τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτυχάνηται ὅταν διδάσκαλοι καὶ γονεῖς ἐκ συμφώνου συνεργάζωνται ὅπωςδὴποτε περὶ τῆς τύχης αὐτῶν. Ἀλλὰ πῶς θέλετε ἐν παιδίον νὰ προκόψῃ ὅταν δὲν λαμβάνῃ παρὰ τῶν γονέων αὐτοῦ οὐδεμίαν ἐπίπληξιν, οὐδεμίαν τιμωρίαν, τὴν παραμικρὰν νοουθεσίαν; ὅταν ὁ διδάσκαλος πολλάκις ἐλέγχῃ, οἱ δὲ γονεῖς ἀδιαφορῶσιν εἰς τοῦτο; ὁ διδάσκαλος ἐπιβάλλει τιμωρίας, οἱ δὲ γονεῖς οὐ μόνον δὲν ἐφαρμόζουσιν αὐτάς, ἀλλ' ἐνίοτε κατακρίνουσιν ἐνώπιον τῶν τέκνων των τὴν διαγωγὴν τοῦ διδασκάλου; Μὴ τὰ πάντα παρὰ τῶν διδασκάλων, μὴ τὰ πάντα ἐκ τοῦ σχολείου περιμένετε, Κυρίαι καὶ Κύριοι· ἀνάγκη ἵνα καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ δυσχερὲς καὶ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἠθικῆς καὶ διανοη-

τικῆς διαπλάσεως τῆς καρδίας συντελῆτε, ὑπ' ὄψιν λαμβάνοντες ὅτι ἡ θέλησις μόνη καὶ ἡ φροντίς τῶν διδασκάλων δὲν ἄρκει ὅπως ὑπερνικήσωσι τὰ πολλαχόθεν ἀναφυόμενα ἐκαστοτε προσκόμματα. Εἶναι δὲ ταῦτα δυστυχῶς πολλά καὶ πολλάκις ἀνυπέρβλητα, ματαιοῦντα τὰς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν σκοποῦ καταβαλλομένας οὐχὶ μικρὰς προσπάθειας.

Μετὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα καθήκόν μου θεωρῶ ἐν ὀλίγοις νὰ ἐκθέσω τὴν πορείαν τῆς σχολῆς. Ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον τοῦ ἡμετέρου Παρθενωγωγείου κατὰ μὲν τὴν Α ἡν ἑξαμηνίαν μαθήτριάι 247, κατὰ δὲ τὴν Β ἂν 234, διηρημέναι εἰς 6 τάξεις, παρουσιάσθησαν δὲ εἰς τὰς ἐξετάσεις μόνον 200.

Ἐδιδάχθησαν δὲ ἅπαντα τὰ ἐν τῷ προγράμματι ὠρισμένα μαθήματα μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας. Καὶ εἰς μὲν τὴν ἑκτὴν τὴν καὶ ἀνωτάτην τάξιν ἐδίδαξε τὰ Ἑλληνικὰ ὁ ἀκάματος καὶ δεινὸς τῆς παιδείας θιασώτης, ὁ Διευθυντῆς κ. Κ. Ξανθόπουλος, τὴν δὲ ἀριθμητικὴν, ὁ κ. Εὐκλ. Ἱεροκλῆς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τάξεις ἐδίδαξαν πλὴν ἐμοῦ αἱ κ. κ. Μ. Μώραλη, Β. Κεφάλα, Διασῶνα Παρασκευοπούλου καὶ οἱ κ. κ. Θ. Γραμματικόπουλος καὶ Ἰγν. Εὐθυβούλης. Εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν λόγῳ ἀξιοτίμους συναδέλφους μου ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου, διότι καθ' ὅλον τὸ ἔτος

ἡμιλλῶντο εὐγενῶς ὅπως μὲ ἀνακουφίζωσιν εἰς τὸ τῆς διευθύσεως ἔργον, συμμεριζόμενοι εἰλικρινῶς τὰς εἰς τὴν πρόοδον τῆς Σχολῆς προσπάθειάς μου· ὥστε δίκαιον εἶναι, ἐὰν μὲν πρόδοός τις ἐγένετο, ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν ζῆλον αὐτῶν, ἐὰν δὲ ἔλλειψις, εἰς τὴν ἐμὴν ἀδυναμίαν.

Καταπαύουσα δὲ ὀφείλω κατὰ καθήκον νὰ ἐκφράσω τὴν ζωηρὰν καὶ ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου τοῖς σεβαστοῖς κ. κ. Ἐφόροις δι' ἣν ἐπεδεῖξαντο ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μέριμναν καὶ φροντίδα.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἰδιωτικὸς βίος τῶν ἀρχαίων

Ἑλλήνων. (Συνέχεια)

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σχολείων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μαθημάτων.

Τὰ σχολεῖα ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων διδασκαλεῖα, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς διδασκόμενα μαθήματα ἦσαν ἁ.) τὰ γράμματα, β.) ἡ μουσικὴ καὶ γ.) ἡ γυμναστικὴ ἢ παιδοτριβικὴ. Γράμματα λέγοντες οἱ ἀρχαῖοι ἐσήμαινον τὸ ἀναγινώσκειν, τὸ γράφειν καὶ τὸ ἀριθμεῖν, δηλαδὴ τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀριθμῆσιν. Πρὸ τῆς διδασκαλίας τῶν γραμμάτων, ἥτις ἤρχιζεν ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν παι-

τούς μικροὺς παῖδας, ἀλλ' ἡ σωμα-
σχία αὐτῶν πιθανῶς ἦτο ἀπλῆ καὶ
μετρία διὰ τὸ ἀπαγὲς ἔτι τοῦ σώμα-
τος αὐτῶν.

Πρὸς διδασκαλίαν δὲ τῆς ἀναγνώ-
σεως ἐμάνθανον οἱ παῖδες κατ' ἀρχὰς
τὰ ὀνόματα τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλ-
φαβήτου, ἔπειτα δὲ τοὺς τύπους καὶ
τὰς δυνάμεις αὐτῶν· εἶχον δὲ οἱ ἀρ-
χαῖοι τὸ ἀλφάβητον ἑμμετρον καὶ
μελοπεποιημένον ὡς ἐξῆς·

Ἔστ' ἄλφα, βῆτα, γάμμα, δέλτα θεοῦ
πάρ' εἰ,
ζῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα, κάππα, λάμβδα, μῦ,
νῦ, ξῦ, τὸ οὐ, πῖ, ρῶ, τὸ σάν, ταῦ, ὦ
παρὸν

φῖ, χῖ τε τῶ ψῖ εἰς τὸ ὦ.

Τὰς δὲ συλλαβὰς ἐδιδάσκοντο οὕ-
τω· βῆτα ἄλφα βα, βῆτα εἰ βε, βῆτα
ἦ βη βῆτα ἰῶτα βι, βῆτα οὐ βο, βῆ-
τα ὦ βυ, βῆτα ὦ βω· ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν λοιπῶν συλλαβῶν.

Ἡ δὲ γραφή ἐδιδάσκετο οὕτως· ἔ-
γραφεν ὁ διδάσκαλος τὰ στοιχεῖα· ὁ
δὲ μαθητὴς μετέγραφεν αὐτὰ ἐνώπιον
τοῦ διδασκάλου, ὁ ὅποιος πολλάκις ἐ-
κράτει καὶ τὴν χεῖρα τοῦ παιδὸς καὶ
ὠδῆγει αὐτήν. Ἴνα δὲ γράφωσιν οἱ
παῖδες εὐθέως καὶ εὐκρινῶς, ὑπέγρα-
φον οἱ διδάσκαλοι γραμμὰς καὶ ἡνάγ-
καζον τοὺς παῖδας νὰ γράφωσι κατὰ
τὴν διεύθυνσιν τῶν γραμμῶν.

Τὰ πρὸς τὸ γράφειν ὄργανα ἦσαν·
α.) τὸ γραμματεῖον ἢ γραμ-
ματίδιον, β.) ὁ στύλος ἢ
γραφεῖον, γ.) τὸ μελανο-
δόχον ἢ ἡ πυξίς καὶ δ.) ὁ κά-

λαμος. Τὸ γραμματεῖον ἦτο πίναξ
κεκρωμένος, τὸ δὲ γραφεῖον ἦτο με-
τάλλινον ὄργανον, δι' οὗ ἔγραφον ἐπὶ
τοῦ πίνακος τούτου, ἐν ᾧ κάλαμος ἐ-
λέγετο ἐκεῖνο, δι' οὗ ἔγραφον ἐπὶ τοῦ
παπύρου, ὅτε ἐχρησίμευε καὶ τὸ μέ-
λαν, δηλαδὴ ἡ μελάνη. Πλὴν τοῦ
παπύρου, ὁ ὅποιος ἐλέγετο καὶ βύ-
βλος, ὡς ὕλη πρὸς γραφὴν ἐχρησί-
μευον καὶ τὰ δέρματα τῶν αἰγῶν καὶ
προβάτων, ἅπερ ὠνομάζοντο διφθέ-
ραι, ἐκ δὲ τῆς πόλεως Περγᾶμου,
ἐνθα κατεσκευάζοντο κάλλισται καὶ
λεπτόταται, ὠνομάσθησαν περγα-
μηναί.

Τὴν μουσικὴν ἐδιδάσκοντο οἱ παῖ-
δες περὶ τὴν ἡλικίαν τῶν τριῶν καὶ
δέκα ἐτῶν. Χρήσιμα δὲ εἰς μουσικὴν
ὄργανα ἦσαν ἡ λύρα, ἡ κιθάρα, οἱ
αὐλοὶ, ἡ σύριγξ, τὰ κρόταλα, τὸ τύμ-
πανον καὶ τὸ σεῖστρον· ἐκ τούτων ὁ-
μῶς ἐπροτιμῶντο ἡ λύρα καὶ ἡ κι-
θάρα.

Τὰ διδασκαλεῖα, ἦτοι τὰ σχολεῖα,
ἐνθα ἐδιδάσκοντο οἱ παῖδες μέχρι τοῦ
δεκάτου ἔκτου ἔτους τῆς ἡλικίας των,
ἦσαν οὐχὶ δημόσια ἀλλ' ἰδιωτικά· ἐ-
πομένως οἱ διδάσκαλοι ἐμισθοῦντο ὑπὸ
τῶν γονέων. Ἦνοιγον δὲ τὰ διδασκα-
λεῖα ἅμα ἡλίου ἀνατέλλοντος καὶ ἐκλει-
ον πρὸ ἡλίου δύοντος· ἐφοίτων δὲ εἰς
αὐτὰ οἱ παῖδες ἄρτι τῆς ἡμέρας, τὸ πρῶ-
ν καὶ μετὰ τὸ ἄριστον. Ἐν τούτοις διδασκα-
λείοις ἦσαν βῆθρα καὶ θρόνοι, ἐφ' ὧν
ἐκάθηντο καὶ μᾶθηται καὶ διδάσκα-
λοι.

Ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου ἦτο ἀνάλογος τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ τοῦ μαθήματος, ὅπερ ἐδίδασκεν· ὁ πρὸς τοὺς ῥήτορας καὶ σοφιστὰς διδόμενος μισθὸς ἦτο πολὺς, διὸ καὶ ἐν ἡκροάζοντο αὐτῶν εὐκόλως οἱ παῖδες τῶν πενήτων· ὅσοι δὲ πένητες ἐκ φιλομαθείας κινούμενοι ἤθελον νὰ διδάσκωνται καὶ τὰ ἀνώτερα μαθήματα, πολλὰ ὑπέφερον πρὸς ἀπότισιν τοῦ μισθοῦ, ὅπως ὁ ἐπὶ φιλομαθείᾳ περιβόητος γενόμενος Κλεάνθης, ὁ ἐπικληθεὶς Φρεάντλης.

Σημ. Ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει (σελ. 390) ἐγένετο τὸ ἐξῆς τυπογραφικὸν λάθος: *περὶ λύχνον ἀφ' ἃς ἀντὶ περὶ λύχνων ἀφ' ἃς.*

Θ. Γ.

ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΙΚΑ

Περὶ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον εὐκολωτέρας καὶ ταχυτέρας μεταβιβάσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων κατ' εὐτυχίαν ἀναγνωρίζεται γενικῶς παρὰ πάντων ὡς σπουδαιότατον. Συντελεστικωτάτῃ δὲ θεωρεῖται ἡ διευκόλυνσις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας εἰς τε τὴν πνευματικὴν παραγωγὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ὕλικὴν εὐημερίαν αὐτῶν, καὶ δικαίως· διότι ἄνευ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ ἡ δημοσία τάξις δυσκόλως διατηρεῖται, καὶ ἡ κοινὴ ἀ-

σφάλεια δυσχερῶς προστατεύεται, καὶ ἡ εὐημερία τοῦ κράτους ἀδύνατον νὰ προαχθῇ δραστηρίως καὶ ἐπαρκῶς. Πρὸς ἀπόδειξιν σαφεστέραν τῶν εὐεργετημάτων τῆς εὐκολωτέρας καὶ ταχυτέρας συγκοινωνίας τῶν διαφόρων μερῶν κράτους τινὸς ἀναφέρομεν τὴν ἀπλουστάτην ταύτην παρατήρησιν, ὅτι δηλαδὴ ἐκάστη χώρα, καὶ πολλάκις ἕκαστον τμήμα τῆς χώρας, ἔχει ἰδιαίτερα προϊόντα· π. χ. ἐν ταῖς ὀρειναῖς χώραις οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν ὑλοτομίαν καὶ τὴν κατεργασίαν πραγμάτων εἰς τὰς τέχνας ταύτας ἀναγομένων, οἷον εἰς τὴν βουτυροποιίαν, τυροποιίαν, ἐριουργίαν, ξυλουργίαν· ἐν δὲ ταῖς πεδιναῖς οἱ κάτοικοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν παραγωγὴν προϊόντων, καρπῶν καὶ τροφίμων δυσκόλως εὐδοκιμοῦντων ἐν ταῖς ὀρειναῖς χώραις, οἷον τοῦ βάμβακος, τοῦ ἐλαίου, τοῦ καπνοῦ, τῶν λεμονεῶν, τῶν σταφυλῶν, τῶν συκῶν κτλ. Ὄταν λοιπὸν τῇ βοήθειᾳ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας εὐκόλως καὶ ταχέως ἢ τῶν διαφόρων τούτων προϊόντων ἀνταλλαγὴ γίνε-ται, βεβαίως πάντων τῶν τμημάτων τῆς χώρας οἱ κάτοικοι ὠφελοῦνται ἀποκτῶντες εὐκόλως καὶ εὐθηνότερον τὰ ἀλλαχῇ εὐδοκιμοῦντα προϊόντα καὶ ἐπιδιδόμενοι τελεσφορώτερον καὶ δραστηριώτερον εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων, τὰ ὅποια παρ' ἑαυτοῖς πολὺ καλλίτερον εὐδοκιμοῦσιν.

Ἐκ τοῦναντίου δὲ, στερούμενοι τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, περιέρχονται οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ περιορίζωνται ἐντὸς τοῦ μικροῦ κύκλου τῆς ἐπιτοπίου ἀγορᾶς, καὶ ὀλίγα μὲν νὰ παράγωσιν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια εὐκολώτερον παρ' αὐτοῖς παράγονται, ἐξ ἀνάγκης δὲ ν' ἀσχολῶνται ἀναρμοδίως εἰς τὴν κατασκευὴν πραγμάτων, ἅτινα ἀδυνατοῦσι διὰ τῶν ἀνταλλαγῶν ν' ἀποκτῶσιν. Καὶ ἀληθῶς διὰ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας πολλὰ μέρη τῆς γῆς, ἅπερ μένουσιν ἄγονα καὶ ἀκαλλιέργητα, καθίστανται γόνιμα καὶ παραγωγικά. Πόσα βαθύτκια καὶ ἀμφιλαφῇ δάση τῆς χώρας ἡμῶν, πόσα μεταλλεῖα καὶ λατομεῖα, πόσοι εὐφοροὶ ἀγροὶ καὶ γαῖαι ἐπιτηδεύονται εἰς καλλιέργειαν μένουσι τώρα ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτούμενων μέσων τῆς συγκοινωνίας χέρσοι, ἄγονοι, ἀνεξόρυκτοι, ἀκαλλιέργητοι, ἐν ᾧ ἂν αἱ ἄρθονοι αὗται πηγαὶ τοῦ πλούτου συνεκοινώσουν διὰ καταλλήλων ὁδῶν πρὸς τοὺς λιμένας, καὶ ἐτύγχανον εὐκολωτέρας διεξόδου τὰ προϊόντα αὐτῶν, ἤθελον ὥς ἐκ θαύματος μεταμορφωθῇ εἰς ἐστίας ζωηρᾶς κινήσεως, διανοητικῆς προόδου καὶ ὕλικης εὐημερίας. Ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας τὰ ἄρθονα προϊόντα εὐφορωτάτων γαιῶν κειμένων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας ἐπιβαρυνόμενα ἐξ ἀνάγκης μὲ πολλὰ μετακομιστικὰ ἐξόδα ἀδυνατοῦσι νὰ

συναγωνίζωνται μὲ τὰ ἐξωθεν εἰσαγόμενα προϊόντα. Διὰ τοῦτο δὲ ἐν ᾧ αἱ σιτοφόροι πεδιάδες τῆς ἡμετέρας χώρας θὰ ἠδύναντο οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν νὰ ἐπαρκῶσιν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ν' ἀποστέλλωσι τὰ προϊόντα αὐτῶν, ἂν ὑπῆρχον ἁμαξίτοι ὁδοὶ καὶ μάλιστα σιδηρόδρομοι, συμβαίνει τώρα ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ γίνεται κατανάλωσις ἐν ταῖς παραλίαις πόλεσι τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσερχομένων γεννημάτων καὶ ἀλεύρων. Τελευταῖοντες πρὸς κατάδειξιν τῶν ἀγαθῶν τῆς ταχυτέρας συγκοινωνίας ἀναφέρομεν καὶ τὰ ἐξῆς πρότφατα γεγονότα· πρὶν ἢ κατασκευασθῇ ὁ ἀπὸ Βακοῦ εἰς Βατοῦμ σιδηρόδρομος, τὸ πετρέλαιον προερχόμενον ἐξ ἀπωτάτων χωρῶν ἐπωλεῖτο εἰς τιμὴν πολὺ ἀνωτέραν, ἐν ᾧ τώρα βλέπομεν ὅτι εἶναι εὐθηνότατον· ἡ δὲ Ἀμισὸς μετὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἁμαξιτῶν ὁδῶν, αἱ ὅποια κατασκευασθεῖσαι ἐπ' ἐσχάτων συνέδεσαν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας, ἔλαβεν ἀρκετὴν ἐπίδοσιν καὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ μέλλον εὐχάριστον. Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις οὐκ εἰς μακρὰν συνδεθήσεται μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς διὰ καλλιτέρων καὶ καταλληλοτέρων καὶ περισσοτέρων ὁδῶν ἢ καὶ διὰ σιδηροδρόμου· διότι ὁ νέκαθεν ἡ Τραπεζοῦς ὑπῆρξε τὸ ἐμπορεῖον τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἰδίᾳ μετὰ Περσίας. Καὶ πρόσθεν εἶδεν ἡ ῥακοῦ. ρυτικὴ ὁδὸς ἡ οὗτος ἔχειναι πρὶν π. —

τῆς Περσίας, τώρα ὁμως, ὅποτε ἀλ-
λαχόθεν σιδηρόδρομοι ἀντιποιοῦνται
τοῦ πλεονεκτήματος, ὅπερ ἡ ἡμετέρα
πόλις διὰ τὴν φυσικὴν τοποθεσίαν
αὐτῆς εἶχεν, εἶναι ἀνάγκη καὶ ἡ ἡμε-
τέρα πόλις νὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ ἐσω-
τερικοῦ διὰ σιδηροδρόμου, ὅπως ὀνη-
θῇ νὰ διατηρήσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι
τὴν ἐμπορικὴν αὐτῆς ὑπερῶχην, δι-
νεργουμένης καὶ αὐθις δι' αὐτῆς τῆς
εἰς Περσίαν εἰσαγωγῆς καὶ ἐκεῖθεν ἐ-
ξαγωγῆς τῶν διαφόρων προϊόντων.
Ἄλλὰ καὶ τὰ διάφορα περὶ αὐτῆς μέ-
ρη εἶναι καλὸν καὶ ὠφελιμώτατον νὰ
συνδεθῶσι μετ' αὐτῆς διὰ καλλιτέρων
καὶ περισσοτέρων ὁδῶν. Εὐτυχῶς ἡ
Σεβαστὴ Κυβέρνησις καταβάλλει περὶ
τούτου ἀξίεπαινον πρόνοιαν· ὀφείλουσι
δὲ καὶ οἱ χῆτοικοι προθύμως νὰ συντε-
λῶσιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἐκ τοῦ ὁ-
ποίου οὐχ ἥκιστα καὶ αὐτοὶ μέλλουσι
νὰ ἐπωφεληθῶσιν.

Θ. Γ.

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΑ

Ποντικὰ παραμύθια.

16. Ἀλεπόν τρώει κ' ἡ ζέπυρα
πρέσκειται.

(Τραπεζοῦς)

Α. ον, ἄλεπόν κ' ἡ ζέ-
πυρα, ἔφαγεν καὶ ἐτέλεω-
σεν ὅλον τὸ μέλ καὶ ἔρθεν ἐδῆβεν.
ἄλεπόν, ἄλεπός, ἄλεπός, εἶδος
ἀλγῶνως διατηρεῖται,

θανε σσ' ἄλ. Ἀλλομμίαν ἄρκον ἔκλε-
ψεν καὶ ἔφρεν τρία γουβάνεα' μέλ καὶ
ἐπῆγαν ἔβαλαν ἄτα σσ' ἕναν ἄχερών
ἄπέσ καὶ εἶπαν· «Ἄς στέκνε σεράντα
ἡμέρες κ' ἐπεκεῖ ἔρχουμες τρώγ-
μ' ἄτα.

Ἄλεπόν ἔβαλεν σσόν νοῦν ἄτ νὰ
τρώει τὸ μέλ μανάχος, καὶ ἄστ' ἕναν
δύο ἡμέρες ὕστερα ἐξῆβεν ἅπᾶν σσὴν
πόρταν καὶ ἐποῖκεν· ἰ(γκ)! — «Ντ' ἔ-
παθες, ἄλεπέ;» — «Λαλοῦνε με σσὰ
φωτίσα.» — «Ἄρ ἄμε καὶ φέρον κ' ἐ-
μᾶς τιδὲν ἄσσὰ φωτίσα.» Ἐπῆεν
κ' ἄλεπόν σσ' ἄχερών, ἔφαεν, ἔφαεν,
ὅσον ἐπόρεσεν, μέλ, κ' ἐγύρτσεν ὀπίσ.
Ἐρώτεσαν ἄτον κ' οἱ συντρόφοι ἄτ·
«Ἄλεπέ, πῶς ἔβαλαν τοῦ παιδὶ τ' ὀ-
νεμαν;» — «Παῖλαευτίτσ.» —
«Ἐμᾶς τιδὲν ἔφερες ἄσσὰ φωτίσα;»
Εἶπεν κ' ἄλεπόν· «Ἐπῆρα κάτ νὰ
φέρω σας καὶ τὰ παιδία κ' ἐφήκανε
με, ἔρπαξαν ἄτα ἄσσὰ χέρεα μ.»

Ἀλλομίαν, ἐδῆβεν κάμπουσα ἡμέ-
ρες, ξὰν εἶπεν ἄλεπόν· «Λαλοῦνε με
σσὰ φωτίσα.» — «Ἄμε», εἶπαν
ἄτον οἱ συντρόφοι ἄτ. Ἀλεπόν παλ
ἐπῆεν ξὰν σσ' ἄχερών καὶ ἔφαεν, ἐ-
φαεν, ἐποῖκεν τὰ γουβάνεα ἡμψά, καὶ
καὶ ἐγύρτσεν ὀπίσ. — «Ἄλεπέ, πῶς
ἐκόλτσαν τὸ παιδίν;» Εἶπεν κ' ἄλε-
πόν· «Μεσαχτίτσ.»

Ἄστ' ἕναν δύο ἡμέρες ὕστερα ξὰν
ἐπῆεν ἄλεπόν καὶ ἔφαγεν καὶ ἐτέλεω-
σεν ὅλον τὸ μέλ καὶ ἔρθεν ἐδῆβεν. —

« Ἀλεπέ, πῶς ἔβαλαν τὸ παιδίον ; » —

« Τελευτίτσο. »

Ὁλων ὕστερα ξάν ἐπῆεν ἄλεπόν, ἔλειξεν καλὰ τὰ γουβάνεα καὶ ἐκούπεν ἅτα καὶ ἔρθεν ὀπίσ. — « Ἀλεπέ, πῶς ἐκόλτσαν τὸ παιδίον ; » Εἶπεν καὶ ἄλεπόν· « Λειχτίτσο-Κουπιχτίτσο ἐκόλτσαν ἅτο. »

Σσὰ σεράντα ἡμέρες ἅπᾶν ἐπῆγαν ὅλ ἐντάμαν νὰ τρώγνε τὸ μέλ, καὶ ἄλλομίαν, ντὸ τεροῦνε! τὰ γουβάνεα εὐκαιρα καὶ κουπισμένα. — « Τσ' ἔφαεν τὸ μέλ ; Τσ' ἔφαεν ἅτο ; » Εἷνας εἶπεν : « Ὅγῶ 'κὶ ξέρω, » ἄλλος εἶπεν : « Ὅγῶ 'κὶ ξέρω. » Εἶπεν καὶ ἄλεπόν· « Ἐλάτε ἄς τοπλαεύομε ξύλα καὶ ἐφτάμε ἓναν τρανὸν ἄψιμον καὶ κεῖμες ὀλόερα καὶ γυρίζομε τῇ ῥάχαν ἐμουν σσῇ φωτίαν μερέαν, κ' ἵντσαν ἔφαεν τὸ μέλ θὰ ἐφτάει ἀφκάτ ἅτ, πιάνομ' ἅτον. » — « Καλὸν, » εἶπανε ὅλ. Ἀλλομίαν ἔφαν ἓναν τρανὸν φωτίαν καὶ ἔπесαν ὀλόερα. Ἀλεπόν ἐπῆρεν ἓναν κολογκύθ, εὐκαίρωσεν τ' ἀπέσ καὶ ἔθηκεν ἅτο ὀπίσ ἅτ. Ἀλλομίαν ἐζεστάθεν καὶ θὰ ἐπέγενεν ὀξικέσ, ἐποίηκεν κ' ἐγόμεωσεν τὸ κολογκύθ, κ' ἐπεκεῖ ἐπῆεν ἐκχυσεν ἅτο ὀπίσ σσῇ ζέπυραν.

Τὸν πιρνὸν ὄνταν ἐσκῶθαν τεροῦνε, ἡ ζέπυρα ἐποίηκεν ἀφκάτ ἅτς. Ἀλλομίαν ἐπήρανε ὁ ἄρκον καὶ ὁ λύκον ἀπ' ἓναν ξύλον καὶ ἐντῶκαν, ἐντῶκαν τῇ ζέπυραν καὶ ἐποίησαν ἅτεν τουλούμ. Ἀλεπόν ἐδῶκεν ἅτο κατῶν, σίτ ἐκούτ' ἐν κ' ἔλεεν· « Ἀλεπόν τρώει

κ' ἡ ζέπυρα πρέσκειται! »¹

17. Πολλὰ μὴ λεγνύντες, τσακοῦνταν τὰ μέσα σ.

(Τραπεζοῦς)

Τὸ καθαρὸν τ' ἀλεύριν θὰ ἐπέγενεν σσὸν Ἀεντάφον καὶ εἶπεν σσὸ λαζουδένεον τ' ἀλεύριν· « Οὐς νὰ ἔρχουμαι, ἐσὺ γίνον ψωμίν, γίνον χαβίτσο², γίνον μακαρίναν³, γίνον ἵντεαν γίνουμαι ἐγώ. » Εἶπεν καὶ τὸ λαζουδένεον τ' ἀλεύριν· « Γίνουμαι καὶ καταίφ; » Εἶπεν καὶ τὸ καθαρὸν τ' ἀλεύριν· « Πολλὰ μὴ λεγνύντες, τσακοῦνταν τὰ μέσα σ. »⁴

18. Ἄμον ντὸ λαλεῖ ὁ κολογκυθάς. . .

(Τραπεζοῦς)

Ἐρθεν ἡ Σαρακοστή καὶ ἐνὸς χωρὶ ὁ ποπᾶς κ' ἔξερεν νὰ μετρά τὰ ἡμέρες καὶ νὰ εὐρίκ πότε θὰ ἐφτάει Λαμπρήν, ἐπῆρεν ἓναν εὐκαιρον κολογκύθ καὶ ἔβαλεν ἀπέσ σερανταοχτῶ πιπίλ⁵, καὶ κάθαν ἡμέραν ἐβγάλνεν ἀπ' ἓναν, καὶ ὄνταν θὰ ἐτελοῦσαν, θὰ ἐποίηεν Λαμπρήν. Εἷνας γειτονᾶς ἅτ ἐγροῦκεν ἅτο, ἐπέγενεν κάθαν ἡμέραν ἐβάλνεν ἀπέσ σσὸ κολογκύθ πιπίλ⁵. Ἐδῆβαν τὰ σερανταοχτῶ ἡμέρες, ἐδῆβαν πενήντα, ἐξῆντα, ὀγδῶντα, τὰ πιπίλ⁵ περισσεῦνε καὶ κ' ὀλιγοστεῦνε. Οἱ μαῦρ οἱ χωρέτ ἐπουαλεῦταν, πάντα ἐρώταναν τὸν ποπᾶν : « Πότε γὰρ »

1. ὁ λόγος οὗτος τῆς ἀνωμελίας ἔχεινε παροιμία. — 2. εἶδος ἄρτου ἐξ ἀλεύρου μεθ' ὕδατος ψηνε. — 3. εἶδος ζυμαρικοῦ. — 4. καὶ ὁ λόγος οὗτος ἔχεινε παροιμία. — 5. ἡμεῖς.

χομε Λαμπρήν; Πότε θὰ ἔχομε Λαμπρήν; » "Ὁλων ὕστερα ἐπουγαλεῦτεν ὁ ποπᾶς καὶ εἶπεν: « "Ἄρον ντὸ λαλεῖ ὁ κολογκυθᾶς, ὁφέτος Λαμπρήν 'χ' ἔχομε. »¹

I. Π.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἄγαθος δαίμων ἐν ὁδοιπορίᾳ.

I

Δαίμων τις κατέβη ποτὲ ἐξ οὐρανοῦ σκοπὸν ἔχων νὰ ὠφελήσῃ τοὺς ἀνθρώπους. Ἐφθασε δὲ εἰς μικρὰν πόλιν, καὶ ἐπειδὴ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ καλλίστας συστατικὰς ἐπιστολάς, ἔλαβε παρὰ τῶν ἀρχῶν φιλικωτάτην ὑποδοχὴν.

Προσκληθεὶς ἀμέσως εἰς μέγα γεῦμα πρὸς τιμὴν αὐτοῦ δοθὲν, ἤρχισε νὰ κατηχη τοὺς συνδαιτυμόνας. Ὁμίλησε περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους καθηκόντων τῶν ἀνθρώπων, περὶ τῆς ἰσότητος αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἣτις ἐξαλείφει τὰς κοινωνικὰς ἀνισότητας, καὶ περὶ τῆς ὀφειλομένης ἐπεικειᾶς εἰς σφάλματα κοινὰ πρὸς ὅλους, ἐν ᾧ δὲν τιμωροῦνται πάντοτε οἱ μᾶλλον ἔνοχοι. ζωηρῶς δὲ ἐλάλησε περὶ τῆς εὐδαιμονίας, ἣτις μέλλει νὰ ἐπικρατήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅταν ἀποφασίσωσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ βλέπωσιν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοί.

Ἐνῷ δὲ ὠμίλει, καὶ σημειωτέον ὅτι ὠμίλησεν ἐπὶ πολὺ, ὁ οἰκοδεσπότης σείων τὴν κεφαλὴν, ἔλεγεν ἐκ διαλειμμάτων: « Εὗγε! πολὺ καλῶς! »

1. ὅθεν ἡ παροιμία: ἄ μ ο ν ν τ ὸ λ α λ ε ῖ ὁ κ ο λ ο γ κ υ θ ᾶ ς ὁ ἐ ν θ ᾶ γ ε ῖ ν η τ ὸ δ ε ῖ ν α ἢ τὸ δ ε ῖ ν α.

"Ὅτε δὲ ἡγέρθη ἵνα ἀναχωρήσῃ, ἅπαντες συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι τῆς αὐλείου θύρας, θερμῶς διαβεβαιώσαντες περὶ τῆς φιλίας αὐτῶν· ὁ δὲ ἄγαθος Δαίμων ἀπῆλθε πλήρης χαρᾶς.

— "Ἀγωμεν! ἐσκέπτετο· ἀληθῶς κι-
λοὶ ἄνθρωποι εἶνε οὗτοι· εὐκολώτερον θέ-
λω ἐκτελέσει τὸν σκοπὸν μου ἂν ὅ,τι
ἤλπιζον.

Ταυτοχρόνως καὶ οἱ συνδαιτυμόνες συν-
διελέγοντο περὶ τοῦ παραδόξου καὶ ἐξ οὐ-
ρανοῦ πεσόντος ξένου.

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἔλεγεν ὠραία κυ-
ρία, κυανοῦς καὶ πλήρεις γλυκύτητος ἔ-
χουσα τοὺς ὀφθαλμούς, μὰ τὴν ἀλήθειαν,
οὐδεὶς ἄλλος τοσοῦτον φρονίμως ὁμιλεῖ.
Οὐδέποτε ἠτθάνθην τοιαύτην συγκίνησιν.
Καὶ ταῦτα λέγουσα, ἤγγισε διὰ τῆς ἄ-
κρας τῶν ῥοδοχρόων τῆς χειλέων τὸ ἐν
εἶδει κρίνου ἀνυψούμενον κρύσταλλον, ὅ-
περ περιεῖχε σταγόνα ζωηροῦ Καμπανί-
του οἴνου.

II

Τὴν ἐπαύριον ὁ φίλος ἡμῶν Δαίμων,
πλήρης ἐλπίδος ἕνεκα τῆς πρώτης ἐπι-
τυχίας, μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν περιφήμου
τινὸς δικηγόρου, πρὸς ὃν εἶχε συστατικὰς
ἐπιστολάς, καὶ ἤρχισεν ἀμέσως ὁμιλῶν
περὶ τοῦ προσφιλοῦς ἀντικειμένου τῶν
αἰώνιων αὐτοῦ μεριμνῶν.

Ὁ δικηγόρος ἐνθουσιωδῶς ἔλαβε τὰς
χεῖρας τοῦ Δαίμονος. — Ἰδοὺ, ἀνέκραξεν,
ἰδοὺ αἱ ἀρχαί, ὑπὲρ ὧν καθ' ὅλην μου τὴν
ζωὴν ἐπολέμησα, ὑπὲρ ὧν τὸ πᾶν ἐθυσία-
σα, τιμὰς, θέσεις καὶ εὐκαιρίας νὰ κερδή-
σω χρήματα· ἰδοὺ τί πρέπει νὰ κηρυχθῇ
δημοσίᾳ, ἰδοὺ τί ἔπρεπε πᾶς ἄγαθος ἄν-
θρωπος νὰ διδάσκῃ τὰ τέκνα του, ἰδοὺ

ὅ,τι οἱ ἀληθεῖς φίλοι τῆς ἀνθρωπότητος . . .

Ἦ φράσις διήρκεσε πέντε ἔτι λεπτά, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπανελάμβανε τὰ αὐτὰ, θέλομεν ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς.

— Ἀληθῶς, εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἀφ' οὗ συνηλθεν ἐκ τῆς ἐξάψεως, λόγος πολὺς ἐν τῇ πόλει ἔγεινε χθές περὶ ὑμῶν. Ἐμαθον ποῦ ἐγεύθητε. Κακῶς ἐπράξατε, φίλε μου, δὲν πρέπει νὰ ἔχητε σχέσεις μὲ τοιούτους ἀνθρώπους.

— Ἀλλὰ, σὰς βεβαίῳ, εἶπεν ὁ Δαίμων, ὅτι μοὶ ἐφάνησαν ἀληθῶς ἀγαθοὶ ἀνθρωποι καὶ πλήρεις καλῶν αἰσθημάτων!

— Ἀπαῖσθε, ἀπήντησε πικρῶς ὁ δικηγόρος, ἅπαντες εἶνε ἀχρεῖοι. Πιστεύσατέ με, μὴ ἐπιστρέψετε πλέον πρὸς αὐτοὺς ἐὰν θέλητε νὰ διατηρήσετε τὴν ὑπόληψίν σας.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἔλαβε τὸν βραχίονα τοῦ Δαίμονος καὶ θριαμβικῶς ἔφερεν αὐτὸν εἰς μεγάλην αἴθουσαν πλουσίως κεκοσμημένην, ὅπου συνητρούζοντο συνηθῶς οἱ σπουδαῖοι τοῦ τόπου ἄνδρες. Ἀμα δοθείσης τῆς εἰδήσεως ὅτι ἦλθεν ὁ Δαίμων, ἅπαντες περιεστοίχισαν αὐτόν. Ἠρχισεν ὁμιλῶν, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ σιωπᾷ (τοῦτο εἶναι τὸ σύνθημα τῶν Δαιμόνων ἐλάττωμα), καὶ ἕκαστος λόγος αὐτοῦ ἐτύγγανε ζωηρῶν χειροκροτήσεων.

Ἐπέστρεφε κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν οἰκίαν χαίρων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του, ὅτε συνήντησεν αὐτόν εἰς τῶν τῆς προτεραίας συνδαιτυμόνων. — Ὡραῖα πρόγματα μανθάνω περὶ ὑμῶν, εἶπε τὸ ὑψηλὸν πρόσωπον χλευαστικῶς, ἐσχετίσθητε ἀπρεπῶς μὲ τὰς πλέον ἐξημμένους κεφαλὰς τῆς πόλεως καὶ πρὸ μικροῦ ἐλησμονήσατε ἐντελῶς τὴν ἀξιοπρέπειαν ὁμιλῶν ὡς ἀληθῆς δημαγωγός. Καλῶς θέ-

λετε πράξει νὰ μὴ παρουσιασθῇτε πλέον ὅπου σὰς εἶδον χθές, διότι θέλετε λάβει κακὴν ὑποδοχὴν· σὰς τὸ προλέγω.

— Οἱ ἄνθρωποι, αὖς εἶδον σήμερον, ἀνέκραξε μετ' ἀπορίας ὁ δυστυχὴς Δαίμων, μοὶ ἐφάνησαν ἅπαντες ἀξιόλογοι!

— Δὲν δύναται τις νὰ ἦναι ἀξιόλογος, ὅταν ἔχη φρονήματα τοιούτου εἶδους.

— Ἀλλ' ἀφοῦ εἶσθε τοσοῦτον καλῶς πληροφορημένος, πρέπει νὰ ἡξεύρητε ὅτι ἐпанέλαβον ἀκριβῶς ὅ,τι ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπεδοκιμάσατε.

— Ὑπάρχουσι γινῶμαι, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ διακηρύττῃ τις πανταχοῦ. Προσέχετε εἰς τοὺς λόγους σας, διότι ἡ ἀστυνομία θέλει σὰς ἐπιτηρεῖ.

— Ὡ! εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Δαίμων ἐξακολουθῶν τὸν δρόμον του καὶ καταβάλλων τὰ ὦτα, πρὸ τῆς ὥρας ἐχάρην!

III

Ἀποβληθεὶς ἐκ τῶν ἐπιτήμων κύκλων, ἠναγκάσθη νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν συνομιλίαν τὴν πρὸς τὸν δικηγόρον καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ· ἄλλως τε καὶ αὕτη ἦτον εὐάρεστος. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν, ὡς εἶχεν εἰπεῖ ὁ Δαίμων, τιμιώτατοι, πιστοὶ εἰς τὰς πεποιθήσεις των καὶ ἀληθῶς ἑτοιμοὶ νὰ θυσιάσωσι πολλὰ ὑπὲρ αὐτῶν. Αἱ τοῦ Δαίμονος διδασκαλῖαι εὗρισκον ἐκεῖ ἐνθουσιώδη ἡχώ, καὶ αἱ λέξεις ἀδελφότητος, δικαίωματα τοῦ λαοῦ, ἀνθρωπίνη ἰσότης, ἐπανήρχοντο συνεχῶς εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα, ἔλαβεν ἀνάγκην ζεύγους ὑποδημάτων, καὶ εἰσελθὼν εἰς ἐργαστήριον ὑποδηματοποιοῦ, ἐκάθησεν ἐπὶ θρανίου ἵνα δοκιμάσῃ ὑποδήματα. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο σχολὸν νὰ εὑρεθῇ τὸ ζητούμενον, διότι οἱ Δαίμονες ἔχρουσι διάφορον ἢ οὐκ οἱ ἄνθρωποι κατασκευάζον

ἔλαβε καιρὸν νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, ἐν ᾧ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ ἐζήτην ἀνὰ πᾶν τὸ ἐργαστήριον τὸ αἰτούμενον. Ὁ ὑποδηματοποιὸς τοσοῦτον εὐχαριστήθη ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ Δαίμονος, τοσοῦτον ἐθαύμασε τοὺς λόγους οἵτινες ἀνύψουν ἠθικῶς αὐτὸν, ὥστε θερμῶς παρεκάλεσε τὸν εὐγλωττον ξένον νὰ τῷ παρασχη τὴν τιμὴν νὰ γευματίσῃ μετ' αὐτοῦ. — Δὲν δύναμαι, εἶπε, νὰ σᾶς προσφέρω πολυτελὲς συμπόσιον, ἀλλὰ θέλω προσκαλέσει φίλους τινάς, οἵτινες θέλουσιν εὐχαριστηθῇ μεγάλως ἀκούοντες ὑμᾶς. Κάμετε τὴν χάριν ταύτην καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς αὐτοὺς.

Ὁ Δαίμων, ὅστις προκειμένου περὶ γεύματος ἐνδιέφερετο μᾶλλον περὶ τῶν συνδαιτυμόνων ἢ περὶ τῶν φαγητῶν, ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς τὴν πρότασιν, ἥτις προσέφερεν αὐτῷ τὴν εὐκαιρίαν νὰ κατηχήσῃ νέαν τάξιν ἀκροατῶν. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος οἱ προσκεκλημένοι ὑπὸ θαθείας συγκινήσεως ὀρμώμενοι, ἤλθον ἅπαντες ὁμοῦ ἵνα σφίγξωσι τὴν χεῖρα τοῦ Δαίμονος.

— "ὦ! ἔλεγον, εἴθε ν' ἀκούσωσιν ὑμᾶς οἱ πλούσιοι καὶ δυνατοὶ ἄρχοντες ἡμῶν!

— Μὲ ἤκουσαν, φίλοι μου, καὶ εὐκόλως κατέπεισα αὐτοὺς· ἅπαντες συμφωνοῦσι μετ' ἐμοῦ.

— Ἀδύνατον νὰ τὸ πιστεύσωμεν, ἀπήντησε ζωηρῶς ὁ ὑποδηματοποιὸς, ἅπαντες εἶνε οἰηματῖαι καὶ ἡξεύρω πῶς σκέπτονται, ἐγὼ ὅστις ἐργάζομαι διὰ τοὺς πλείστους ἐξ αὐτῶν! "Α! ἔχετε σχέσεις μετ' αὐτῶν, ἐξηκολούθει ψυχρῶς. Λοιπὸν, ἂν καὶ ὁμιλεῖτε τόσον καλῶς, δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε τὸ θάρρος νὰ διέλθῃτε τὴν πόλιν περιπατῶν μεθ' ἡμῶν.

Ὁ Δαίμων ἀγανακτήσας διὰ τὴν ὑποψίαν, ἤρπασε σιωπηλῶς τὸν βραχίονα τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, καὶ ἀπάντων τῶν φίλων παρακολουθούντων, διῆλθεν ἐπανελημμένως τὸν περίπατον τῆς ἀριστοκρατίας. Μετὰ ταῦτα συνώδευσε τὸν νέον τοῦ φίλου εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιστρέφων συνήντησε τὸν δικηγόρον, ὅστις αὐστηρῶς τῷ τρόπῳ ἠρώτησε. — Τί ἰδέα νὰ περιφέρεσθε εἰς τὴν πόλιν μὲ τοιοῦτους ἀνθρώπους;

— Πιστεύσατέ μοι, εἶναι ἀγαθοὶ καὶ τίμιοι.

— Τίμιοι, ἴσως· τοῦτο αὐτοὺς ἀποβλέπει. Ἄλλ' ἡμεῖς ἄλλους καλοῦμεν τιμίους ἀνθρώπους. Ἐκεῖνοι, μεθ' ὧν περιφέρεσθε, δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἐὰν θέλετε νὰ μὲ ἀκούσετε, παύσατε τὰς μετ' αὐτῶν σχέσεις.

— Ἄλλ', ἀγαπητέ μου κύριε, τί γίνονται τότε αἱ ἀρχαί, τὰς ὁποίας τοσάκις συνεζητήσαμεν καὶ συνεφωνήσαμεν;

— Μὴ αὐθαδισζετε, παρακαλῶ. Ἐκλέξατε μεταξὺ τῆς συντροφίας ἐκείνων ἢ τῆς ὑμετέρας.

— Ἡ ὑμέτερα μοὶ ἀρέσκει· ἀλλὰ σᾶς ὁμολογῶ ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν βλέπω νὰ ἀποφύγω ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους.

— Τότε θέλετε μοὶ ἐπιτρέψει νὰ εὕρω ἄλλους παρ' ὑμᾶς.

— Καὶ ὁ δικηγόρος ἔστρεψε τὰ νῶτα μὲ θαθεῖαν περιφρόνησιν.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Μία μάρτυς τῆς ἐπιστήμης. Γνωστὸν ὅτι ὁ σοφὸς ἱατρός Παστέρ ἀσχολεῖται περὶ τὸν ἐξαφανισμὸν τῆς λύσσης, πολ-
λὰ δὲ τελευταίως ἐποιήσατο πειράματα

ἐμβολιασμοῦ ἐπὶ ζώων, πείθοντα αὐτὸν περὶ τῆς ἐλπίζομένης ἐπιτυχίας. Ἡ κ. Ἀστιέ δὲ Βαλσαῦρ, ὡς αἱ πολλαὶ μάρτυρες τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐπιθυμοῦσα νὰ προσενεχθῇ θῦμα εἰς τὴν πρόδον καὶ σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ταύτης, ἔγραψε πρὸς τὸν Παστέρ ὅτι προθύμως παραδίδοται αὐτῷ πρὸς ἐκτέλεσιν οἷωνδήποτε ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς πειραμάτων ἐμβολιασμοῦ λύσης, κλπ. Ὁ σοφὸς ἰατρὸς ἀπέρριψε τὴν προσφορὰν, γράψας αὐτῇ ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε πολλῷ δυσχερέστερον, πολλῷ ὑπέρτερον τῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ πολλῷ σκληρότερον ἢ ὅσον ἐνόμιζεν. Ἀλλ' ἡ κ. Βαλσαῦρ ἔπεμψε καὶ δευτέραν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν, ἔχουσαν οὕτω· «Ὑποστᾶσα κατὰ τὸ 1873 ἕνεκα δῆγματος ὅλας τὰς ἐξ αὐτοῦ ὀδύνας καὶ καυτηριάσεις, ὧν ἕνεκα παρεμορφώθη εἰς τῶν ἄριστερων δακτύλων μου, ἔτι δὲ καὶ τὰς ἀγωνίας, αἵτινες, ἐὰν μὴ εἶμαι μοναδικὴ ἐξαιρέσις, χαρακτηρίζουσι τὴν νόσον, οὐδὲως παρωρμύθην ὑπ' ἀπερισκεψίας, ὅτε ἔγραψα ὑμῖν τὴν πρώτην μου ἐπιστολὴν. Πάντα ἀνεμέτρησα, γινώσκω δὲ τὸν κίνδυνον καὶ οὐδαμῶς φοβοῦμαι. Ἡ δοκιμὴ δύναται νὰ παράσχη ὠφέλειαν τῇ πρόδῳ τῆς ἐπιστήμης; Τοῦτο καὶ μόνον διαφέρει μοι. Παρακαλῶ νὰ μοι ἀπαντήσητε, ἂν δ' ἡ ἀπάντησις ὑμῶν εἶνε καταφατική, ἀπὸ τοῦδε προθύμως ὑπέικω εἰς πᾶσαν ὑμετέραν ἀπαίτησιν.»

Εἶνε ἄγνωστον ἔτι τί ἀπήντησεν εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἐπιστολὴν ὁ σοφὸς ἀνὴρ.

* *

Τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τοῦ κα-

πονητικῆς ἀποδείχθησαν τε-

λευταίως ἐκ παρατηρήσεων, γενομένων ὑπὸ τοῦ κ. Δεκαίν ἐπὶ 38 παίδων, ἡλικίας 9 — 15 ἐτῶν, ὧν ἑνδεκα ἐχρῶντο τῷ καπνῷ ἐπὶ 6 μῆνας, ὁκτὼ δ' ἐπὶ ἔτος καὶ δέκα ἑξ ἐπὶ πλέον τῶν δύο ἐτῶν. Παρὰ εἴκοσι δύο τῶν παίδων τούτων ὑπῆρχε φανερά διατάραξις τῆς κυκλοφορίας καὶ παλμοὶ τῆς καρδίας, πέψις ἡμιτελής, ἀπονάρκωσις τῶν διανοητικῶν δυνάμεων καὶ διψομανία ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σφοδρά. Ἀνάλυσις τοῦ αἵματος ὁκτὼ αὐτῶν ἔδειξε σημαντικὴν ἑλλειψιν τῶν ἐρυθρῶν σφαιριδίων. Δώδεκα ἔπασχον αἱμοσταξίαν τῆς ρίνος. Δέκα ἠνωχλοῦντο ὑπὸ διατεταραγμένου ὕπνου καὶ ἐφιάλτου. Τέσσαρες εἶχον ἀποστήματα τοῦ στόματος, εἰς δ' ἐγένετο φθισικὸς, ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ καπνοῦ διαφθορᾶς τοῦ αἵματος αὐτοῦ. Οἱ νεώτεροι τῶν 38 τούτων παίδων ἔδεικνουν βαρύτερα συμπτώματα ἢ οἱ μεγαλύτεροι, οἱ δ' ἀφθονωτέραν καὶ καλλιτέραν ἔχοντες τὴν τροφὴν ἔπασχον ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων. Ἐκ τῶν ἑνδεκα παίδων, οἵτινες συνήνεσαν εἰς τὴν παῦσιν τοῦ καπνίζεин, οἱ μὲν ἑξ ἀνέλαβον τὴν προτέραν αὐτῶν ὑγίαν μετὰ ἑξ μηνῶν ἀποχὴν, οἱ δὲ λοιποὶ οὐχὶ τελείως ἀπηλλάχθησαν τῶν δυσαρέστων ἀποτελεσμάτων τῆς προτέρας κακῆς αὐτῶν ἑξέως πρὸ τῆς λήξεως ὀλοκλήρου ἔτους.

* *

Περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν μυιῶν.
Εἰ καὶ πάντες παρεδέχονται ὅτι πάντα εἶνε χρήσιμα εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς δημιουργίας, οὐδεὶς ὁμῶς διενόηθη περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν μυιῶν, οὐδ' ὅτι τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ἀσχολίαι αὐτῶν εἶνε σοβρώτεραι ἢ ὅσον κοινῇ νομίζεται. Ὁ διακεκριμένος Ἀγγλος χημικὸς Ἐμερ-

σιων, ἐκ παρατηρήσεων, αἱ ἐσχάτως ἐποι-
ησατο, διατείνεται ὅτι αἱ μυῖαι συντε-
λοῦσιν εἰς τὸν καθαρισμὸν τῆς ἀτμο-
σφαίρας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀέρος ἀ-
πὸ βλαβερῶν παρασίτων.

Ἐν γένει μὲν πιστεύεται ὅτι αἱ δια-
δοχικαὶ ἐκεῖναι κινήσεις τῆς μυίας, ἥτοι
ἡ προστριβὴ τῶν τεσσάρων ποδῶν αὐτῆς
κατ' ἀρχὰς μεταξὺ ἀλλήλων, εἴτα δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν δύο πτερύγων, ἀποβλέπουσιν
ἀπλῶς εἰς τὴν καθαριότητα τοῦ σώματος
τῆς μυίας. Ὁ κ. Ἑμερσων ὁμῶς, ἐπὶ λε-
πτομερῶν μικροσκοπικῶν παρατηρήσεων
στηριζόμενος, διατείνεται ὅτι ἀνεκάλυψεν
ἐπὶ τῶν μυιῶν ἀριθμὸν τινα παρασίτων
σμικροτάτων καὶ ἀδιοράτων διὰ γυμνοῦ
ὀφθαλμοῦ διαστάσεων, ἅτινα ἡ μυῖα, πε-
ριάγουσα ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς τὴν προ-
βοσκίδα καὶ τοὺς πόδας, περισυλλέγει καὶ
καταπίνει. Τὰ μικροσκοπικὰ ταῦτα ζωῦφια
δὲν γεννῶνται ἐπὶ τοῦ ἐντόμου, ἀλλ' εἶνε
διεσπαρμένα ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ. Οὕτως ἡ
μυῖα ἔχει τὴν θέσιν αὐτῆς ἐν τῇ εὐρείᾳ
ἀλύσει τῆς ἀμοιβαίας καταστροφῆς. Ἀ-
ποκαθαίρουσα τὸν ἀέρα τῶν ἐντόμων
τούτων κατατρώγεται καὶ αὕτη ὑπὸ
τῆς ἀράχνης, ἥτις καταδιώκεται ὑπὸ
τῶν πτηνῶν, ἅτινα πάλιν χρησιμεύου-
σιν εἰς τροφὴν ἐτέρων ζώων, ἀπαραιτή-
των εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἀνθρώπου.

(Κήρυξ)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀγγελίαν λίαν εὐφρόσυνον μετα-
δίδωμεν σήμερὸν διὰ τοῦ ἡμετέρου Πε-
ριοδικοῦ. Ὁ ἐν Κατερινδάρ κ. Παναγ.

Ἀκρίτας δι' ἐπιστολῆς μὲν αὐτοῦ πρὸς
τὴν Ἐφορείαν τῶν ἡμετέρων σχολείων
ὀρίζει 300 ρούβλια ὡς συνδρομὴν αὐ-
τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα Ἑλληνικῶν ἐκ-
παιδευτηρίων καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ
τοῦδε δοθησομένην, δι' ἐπιστολῆς δὲ
αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευ-
τικὸν Σύλλογον « Ξενοφῶντα » ὀρίζει
100 ρούβλια ὡς συνδρομὴν αὐτοῦ ὑ-
πὲρ τῶν ἀπόρων μαθητῶν καὶ τῶν
σχολείων τῶν χωρίων, καθ' ἕκαστον
ὥσαύτως ἔτος δοθησομένην, δι' ἐπι-
στολῆς δὲ αὐτοῦ πρὸς τοὺς κ. κ. Γε-
ώργιον Σειρηνόπουλον καὶ Γεώργιον
Γιαννηκαπάνην ὀρίζει προσφορὰν αὐ-
τοῦ πρὸς οἰκοδομὴν ναοῦ ἐν τῷ
ἡμετέρῳ νεκροταφείῳ λίρας ἑθ. 500.
Αἱ γενναῖαι αὗται χορηγίαι τοῦ κ.
Π. Ἀκρίτα, τὴν φιλοπατρίαν καὶ φι-
λομουσίαν τοῦ ἀνδρὸς σαφέστατα ἀπο-
δεικνύονται, εἰσὶν ἀνώτεραι παντὸς ἐ-
παίνου καὶ καθιστῶσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐκλεές καὶ ἀθάνατον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς
πατρίδος ἡμῶν.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐπὶ πα-
ρουσίᾳ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου
ἡμῶν, τοῦ ἐνταῦθα προξένου τῆς Ἑλ-
λάδος κ. Ν. Μπέτσου, τῆς ἐξεταστι-
κῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν Ἐφόρων καὶ
Συμβούλων τῶν σχολείων καὶ πλῆ-
θους πολλοῦ ἐξ ἑκατέρου τῶν φύλων
ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν
τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ ἐνταῦθα
Ἑλλ. Παρθεναγωγείου. Ἀλλὰ πρὸ
τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων, κατὰ
πρῶτον μὲν ἀπηνέληθσαν ὑπὲρ τοῦ

ἀρχιερέως καὶ τοῦ πρωτοσυγγέλλου καὶ τῶν παρόντων ἱερέων αἱ ἐν ταῖς ταιούταις τελεταῖς ὠρισμέναι εὐχαὶ καὶ δεήσεις, ἔπειτα δὲ ἐξεφωνήθη ὑπὸ τῆς Διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου κ. Ζωῆς Μαλισσιόγας ὁ λόγος, ὃν ἔχμεν καταχωρίσει ἐν ταῖς πρώταις σελίδι τοῦ παρόντος τεύχους. Αἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐτυχοὶ ἐν γένει ἀπαντήσεις τῶν μαθητῶν κατέδειξαν, ὅτι ἢ τε διευθύνσις καὶ ἢ διδασκαλία ἐγένοντο προσηκόντως. Ἐξηκολούθησαν δὲ αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας δύο ἡμέρας συμφώνως τῷ προγράμματι, ὅπερ κατεχωρίσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει. Κατὰ δὲ τὰς ἐπομένας νὰς τρεῖς ἡμέρας ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῶν παραρτημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἥτοι τοῦ σχολείου Δαφνοῦντος, τοῦ τῆς ἐνορίας Χριστοῦ καὶ τοῦ τῶν Ἐξωτείχων. Οὐχ ἥττον δ' εὐχάριστοι ὑπῆρξαν καὶ τῶν σχολείων τούτων αἱ ἐξετάσεις.

— Κατὰ τὰς παρελθούσας δύο ἐβδομάδας ἐγένοντο καὶ αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα Ἀρμενικῶν σχολείων, ἀρξάμεναι ἀπὸ τῆς 4 ἡς τοῦ παρόντος μηνὸς καὶ λήξασαι τῇ 19ῃ τοῦ αὐτοῦ.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν Κοιλαδίῳ δημοτικοῦ σχολείου ἐνώπιον ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποσταλείσης ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου «Ξενοφῶντος» καὶ συνισταμέ-

καὶ Γεωργ. Ἀηδονίδου.

— Ἡ παρελθούσῃ ἐβδομάδι ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐν Βατοῦμ σχολείων, τοῦ τε Ἑλληνικοῦ καὶ δημοτικοῦ.

— Ἐν Ἀμισῷ αἱ ἐξετάσεις ἀρχονται ἀπὸ αὔριον καὶ διαρκέσουσι μέχρι τῆς 7 ἡς Ἰουλίου.

— Αὔριον γίνεται ἑναρξίς τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων τοῦ ἐνταῦθα Ἑλλ. Φροντιστηρίου κατὰ τὸ ἀκόλουθον πρόγραμμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων τοῦ
Ἑλλ. Φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος.

Τάξις Γ'.

Κυριακῇ (23 Ἰουνίου)	9 — 9] ₂	Θρησκευτικὰ
	9] ₂ — 10] ₂	Ἑλληνικὰ
	10] ₂ — 11	Μαθηματικὰ
	11 — 12	Γαλλικὰ
	12 —] ₂	Τουρκικὰ
	3 — 4	Ἑλληνικὰ καὶ Μαθηματικὰ (συνχ.)
Δευτέρᾳ (24 Ἰουνίου)	4 — 5	Ἱστορία καὶ Λατινικὰ

Τάξις Ε'.

Δευτέρᾳ (24 Ἰουνίου)	8 — 10	Ἑλληνικὰ
	10 — 11	Μαθηματικὰ
	11 — 12	Γαλλικὰ
	2 — 3	Θρησκευτικὰ καὶ Ἱστορία
	3 — 4	Τουρκικὰ
	4 — 5	Λατινικὰ

Τρίτη (25 'Ιουν.)	Τάξις Δ'.	
	8 — 10	Ἑλληνικά
	10 — 11	Μαθηματικά
	11 — 12	Γαλλικά
	2 — 3	Ἱστορία καὶ Φυσικὴ
	3 — 4	Θρησκευτικὰ καὶ Τουρκικά

Τετάρτη (26 'Ιουν.)	Τάξις Γ'.	
	8 — 10	Ἑλληνικά
	10 — 11	Μαθηματικά
	11 — 12	Γαλλικά
	2 — 3	Ἱστορία καὶ Γεωγραφία
	3 — 4	Θρησκευτικὰ καὶ Τουρκικά

Πέμπτη (27 'Ιουνίου)	Τάξις Β'.	
	8 — 10	Ἑλληνικά
	10 — 11	Μαθηματικά
	11 — 11 ¹ / ₂	Θρησκευτικὰ καὶ Γεωγραφία
	11 ¹ / ₂ — 12	Ἱστορία καὶ Βοτανική

Πέμπτη	Τάξις Α'.	
	2 — 4	Ἑλληνικά
	4 — 5	Μαθηματικά
	5 — 5 ¹ / ₂	Θρησκευτικὰ καὶ Γεωγραφία
	5 ¹ / ₂ — 6	Ἱστορία καὶ Ζωολογία

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων

τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς

Ἡμέρα	ὥρα	Τάξις
Τετάρτη (26)	9 — 12	Α'.
	2 — 5	Β' καὶ

Πέμπτη (27)	8 — 12	Γ'.
	2 — 5	Δ'.
Παρασκευῇ (28)	8 — 10	Δ'.
	10 — 12	Ε'.
	2 — 5	Ε'.
Σαββάτῳ (29)	9 — 12 καὶ	
	3 — 5	Γ'.

Ἡ Διεύθυνσις

ΠΑΡΕΡΓΑ

1. Αἶνιγμα.

Ποῖον εἶνε τὸ πρᾶγμα, ἐφ' οὗ νὰ καθήσω
ἤμπορῶ, ἐὰν ὁμῶς τὸ γράμμα θελήσω
τῆς ἀρχῆς του ν' ἀλλάξω, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ
στὸν κορμὸν μου ἐπάνω ἐγὼ θὰ κρατῶ,
μορφὴν ἔχον περίπου στρογγύλην,
περιέχον πολύτιμον ὕλην;

2. Αἶνιγμα.

Τὸ πρῶτόν μου νησὸς τις εἶνε,
τὸ δεύτερον τάγμα στρατοῦ,
τὸ ὅλον μου εἶνε ὑγρὸν τι
εὐώδες ἐξ ἄνθους γυνωστοῦ.

3. Λογοπαίγνιον.

Ποῖα ῥόδα δὲν εἶνε σπάνια ἀλλὰ κοινά;

4. Λογοπαίγνιον.

Ποῖον ζῷον εἶνε συγχρόνως καὶ ἀριθμός;

I. II.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 23^ῳ τεύχει.

1. Ἐρ-γαστήρ-ιον, γαστήρ ἔριον. — 2. Σὺν τροφῆς, σύντροφος, — 3. Ἐως φέρον, Ἐωσφόρος. — 4. Τὴν κορυφήν.